

Reference za Življenje in oznanjevanje – delovni zvezek

1.–7. JUNIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 1. MOJZESOVA 44, 45

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(1. Mojzesova 44:13) Tedaj so si raztrgali oblačila, naložili vsak svoj tovor nazaj na svojega osla in se vrnili v mesto.

it-2-E 813

Raztrganje oblačil

Judje in drugi ljudje z Orienta so s tem pokazali žalost, še posebej takrat, ko so slišali za smrt bližnjega sorodnika. Ni nujno, da so si oblačilo raztrgali v celoti, tako da ga ne bi bilo več možno nositi; v mnogih primerih je šlo samo za to, da so si ga spredaj raztrgali do oprsja.

Sveto pismo ta običaj prvič omenja v povezavi z Jakobovim najstarejšim sinom Rubenom. Ko se je ta vrnil k vodnjaku in videl, da Jožefa ni več v njem, si je raztrgal oblačila in vzkliknil: »Otroka ni več! Jaz pa, kaj naj zdaj storim?« Ruben je bil kot prvorojenec še posebej odgovoren za mlajšega brata. Ko je njegov oče Jakob slišal za domnevno smrt svojega sina, si je prav tako raztrgal oblačila in si v znak žalovanja nadel raševino. (1Mz 37:29, 30, 34) Tudi Jožefovi polbratje so, ko so bili v Egiptu, pokazali svojo žalost tako, da so si raztrgali oblačila, in sicer takrat, ko je bil Benjamin označen za tatu. (1Mz 44:13)

8.–14. JUNIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 1. MOJZESOVA 46, 47

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(1. Mojzesova 46:4) S teboj bom šel v Egipt in te tudi pripeljal nazaj, in Jožef ti bo s svojo roko zatisnil oči.«

it-1-E str. 220, odst. 1

Drža in geste

Zatisniti oči preminulemu. Jehova je, ko je rekel Jakobu, da mu bo Jožef po smrti »s svojo roko zatisnil oči« (1Mz 46:4), hotel povedati, da bo Jožef storil to, kar je bila običajno prvorojčeva odgovornost. Očitno je Jehova s tem Jakobu nakazal, da bi morala pravica prvorojčca pripadati Jožefu. (1Kn 5:2)

(1. Mojzesova 46:26, 27) Vse duše, ki so prišle z Jakobom v Egipt, so izšle iz njega, razen žen Jakobovih sinov. Vseh duš je bilo šestinšestdeset. ²⁷ Jožefu sta se v Egiptu rodila dva sinova. Vseh duš Jakobove hiše, ki so prišle v Egipt, je bilo sedemdeset.

nwtsty preučevalna opomba k Apd 7:14

vsega skupaj petinsedemdeset duš: Ko je Štefan rekel, da je bilo vseh članov Jakobove družine v Egiptu 75, morda ni citiral točno določene vrstice iz Hebrejskih spisov. Te številke ni najti v masoretskem besedilu Hebrejskih spisov. V 1Mz 46:26 piše: »Vse duše, ki so prišle z Jakobom v Egipt, so izšle iz njega, razen žen Jakobovih sinov. Vseh duš je bilo šestinšestdeset.« V 27. vrstici je nadaljevanje: »Vseh duš Jakobove hiše, ki so prišle v Egipt, je bilo sedemdeset.« Tu lahko vidimo dva načina štetja ljudi. Prva številka očitno zajema le Jakobove biološke potomce, druga pa vse tiste, ki so prišli v Egipt. Število Jakobovih potomcev je omenjeno tudi v 2Mz 1:5 in 5Mz 10:22, kjer piše, da jih je bilo 70. Štefan je očitno navedel tretje število, ki zajema več članov Jakobove razširjene družine. Nekateri menijo, da so v to število všteti sinovi in vnuki Jožefovih sinov Manaseja in Efraima, ki sta omenjena v *Septuagintinem* prevodu 1Mz 46:20. Drugi pravijo, da to število zajema žene Jakobovih sinov, ki niso vštete v število, zapisano v 1Mz 46:26. Torej je število 75 morda skupno število. Lahko da temelji na prepisih Hebrejskih spisov,

ki so krožili v prvem stoletju n. št. Učenjaki so veliko let vedeli, da je v grški *Septuaginti*, v 1Mz 46:27 in 2Mz 1:5, zapisano število 75. Poleg tega sta bila v 20. stoletju odkrita dva fragmenta Mrtvomorskih zvitkov 2Mz 1:5 v hebrejščini, in tudi v teh je navedeno število 75. Številka, ki jo je povedal Štefan, morda temelji na enem od teh starodavnih zapisov. Ne glede na to, katera zamisel je pravilna, se iz Štefanovega števila vidi le drugačen način izračunavanja skupnega števila Jakobovih potomcev.

15.–21. JUNIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 1. MOJZESOVA 48–50

»Od starejših se lahko veliko naučimo«

(1. Mojzesova 48:21, 22) Zatem je Izrael Jožefu rekel: »Glej, jaz umiram, toda Bog bo z vami in vas bo popeljal nazaj v deželo vaših praočtov.²² Dajem ti kos zemlje več kakor tvojim bratom, tisti kos, ki sem ga s svojim mečem in lokom vzel iz rok Amoréjcev.«

it-1-E str. 1246, odst. 8

Jakob

Jakob je malo pred smrtjo blagoslovil svoja vnuka, Jožefova sinova, in Bog je poskrbel, da je Efraima, ki je bil mlajši, postavil pred Manaseja, ki je bil starejši. Potem pa je Jakob Jožefu, ki naj bi prejel dvojni delež dediščine, ki je pripadal prvorojencu, rekel: »Dajem ti kos zemlje več kakor tvojim bratom, tisti kos, ki sem ga s svojim mečem in lokom vzel iz rok Amoréjcev.« (1Mz 48:1–22; 1Kn 5:1) Glede na to, da je Jakob od Hamorjevih sinov v miru kupil kos polja blizu Sihema (1Mz 33:19, 20), je videti, da je bila ta obljuba izraz njegove vere. Njegovi potomci naj bi v prihodnosti zavzeli Kanaan in o tem je pre-roško govoril, kot da bi to že sam dosegel s svojim mečem in lokom. Jožefov dvojni delež te zavzete dežele je obsegal dve ozemlji, ki sta ju dobila Efraimov in Manasejev rod.

(1. Mojzesova 49:1) Zatem je Jakob poklical svoje sinove in rekel: »Zberite se, da vam povem, kaj se vam bo zgodilo v prihodnjih dneh.

it-2-E str. 206, odst. 1

Zadnji dnevi

Jakobova prerokba na smrtni postelji. Jakob je svojim sinovom rekel: »Zberite se, da vam povem, kaj se vam bo zgodilo v prihodnjih dneh« oziroma »v dneh, ki prihajajo« (*The Bible—An American Translation*). S tem je imel v mislih čas v prihodnosti, v katerem se bodo njegove besede začele izpolnjevati. (1Mz 49:1) Pred več kot dvema stoletjema je Jehova Jakobovemu dedku Abram (Abrahamu) povedal, da bodo njegovi potomci stiskani 400 let. (1Mz 15:13) Torej se je v tem primeru čas v prihodnosti, ki ga je Jakob imenoval »prihodnji dnevi«, lahko začel šele po koncu 400-letnega stiskanja. Pričakovati je bilo tudi, da se bo ta prerokba kasneje naobrnila na duhovni »Božji Izrael«. (Gal 6:16; Rim 9:6)

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(1. Mojzesova 49:27) Benjamin bo trgal kakor volk. Zjutraj bo jedel od ulova in zvečer bo delil plen.«

it-1-E str. 289, odst. 2

Benjamin

Bojevalniške sposobnosti Benjaminovih potomcev so bile prvič živo prikazane v prerokbi, ki jo je Jakob izrekel na smrtni postelji in v kateri je o tem ljubljenu sinu rekel: »Benjamin bo trgal kakor volk. Zjutraj bo jedel od ulova in zvečer bo delil plen.« (1Mz 49:27) Bojevniki iz Benjaminovega rodu so bili znani po spretni uporabi prače, pri čemer so streljali kamne z desno ali levo roko in so tarčo zadeli »na las natančno«. (Sod 20:16; 1Kn 12:2) Sodnik Ehud, ki je bil levičar in je usmrtil zatiralskega kralja Eglona, je bil iz Benjaminovega rodu. (Sod 3:15–21) Vredno je omeniti, da je Benjaminov rod »zjutraj«, v začetnem obdobju Izraelovega kraljestva, priskrbel

prvega izraelskega kralja, Kiševega sina Savla, ki se je srdito bojeval proti Filistejcem. (1Sa 9:15–17, 21) Podobno sta »zvečer«, po koncu Izraelovega kraljestva, iz Benjaminovega rodu izšla kraljica Estera in prvi minister Mardohej, ki sta pomagala rešiti Izraelce, ko jim je grozilo uničenje s strani perzijskega imperija. (Est 2:5–7)

način se je zgodilo to, kar je rekel Bog: »Tedaj boste vedeli, da sem jaz Jehova, vaš Bog.« (2Mz 6:4–8)

29. JUNIJ–5. JULIJ

ZAKLADI IZ BOŽJE BESEDE | 2. MOJZESOVA 4, 5

Kopljimo za duhovnimi dragulji

(2. Mojzesova 5:2) Toda faraon je rekel: »Kdo je Jehova, da bi poslušal njegov glas in pustil Izraelu oditi? Ne poznam Jehova in tudi Izraelu ne bom dovolil, da odide.«

it-2-E str. 12, odst. 5

Jehova

Poznati torej ne pomeni le biti seznanjen z nečim ali nekom oziroma vedeti, da nekaj ali nekdo obstaja. Nespametni Nabal je vedel za Davida, vseeno pa je vprašal: »Kdo je David?« V nekem smislu je vprašal: Kdo pa misli, da je? (1Sa 25:9–11; primerjaj 2Sa 8:13.) Prav tako je faraon rekel Mojzesu: »Kdo je Jehova, da bi poslušal njegov glas in pustil Izraelu oditi? Ne poznam Jehova in tudi Izraelu ne bom dovolil, da odide.« (2Mz 5:1, 2) S tem je faraon očitno hotel reči, da ne pozna Jehova kot pravega Boga oziroma kot takega, ki ima oblast nad egiptovskim kraljem in njegovimi zadevami, in ni priznal, da ima Jehova moč za izpolnitev svoje volje, ki sta jo razglasila Mojzes in Aron. Toda faraon, ves Egipt in tudi Izraelci so spoznali pravi pomen tega imena oziroma osebo, ki jo to ime predstavlja. Kot je Jehova pokazal Mojzesu, se je to zgodilo, ko je Jehova izpolnil svoj namen z Izraelci, jih rešil, jim dal Obljubljeno deželo in tako izpolnil svojo zavezo z njihovimi praočeti. Na ta